

[Møller Sørensen.]

bære, og for ikke-forsørgeres vedkommende vil der i intet tilfælde kunne udbetales mere end den blotte arbejdsløshedsunderstøttelse. Dette forhold forekommer mig ikke blot helt urimeligt, det forekommer mig også meget uhensigtsmæssigt, idet det ikke beforder ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse til at søge denne uddannelse. Med den relativt lave ledighedsprocent, vi har, vil det ikke medføre nogen større økonomisk belastning at sidestille de to her nævnte kategorier i økonomisk henseende med andre kursusdeltagere.

Et forhold, som jeg også ønsker nærmere belyst i udvalget, vedrører de retningslinjer, som det påhviler uddannelsesrådet at udarbejde i henhold til lovens § 3, stk. 4, for lærernes aflønning og ansættelsesvilkår. Efter hvad der foreligger oplyst for mig, er det ikke sket endnu, hvad man vel med rimelighed kunne forlange.

Det påhviler ligeledes brancheudvalgene i henhold til lovens § 5, stk. 4, at udfærdige kursusbeviser, hvorved der gives dækkende udtryk for den uddannelse, der er gennemgået i den ene eller den anden form. Også på dette område har jeg fået oplyst at det kun er sket i meget begrænset omfang, fordi kursusbeviserne ikke er til stede. Det finder jeg meget uheldigt, idet jeg ved, at der fra kursusdeltagernes side er et stærkt ønske om at få disse beviser udleveret ved kursusets afslutning.

Jeg finder anledning til her lige at nævne et eksempel på, hvor uheldigt det virker, som jeg nævnte før, med de lave understøttelser. Man har inden for søhandelsområdet iværksat et kursus, som skal begynde i nær fremtid i Svendborg; det er hovedsagelig 20-årige, som skal deltage, og det betyder, at disse unge mennesker så godt som alle har den laveste anciennitet i arbejdsløsheds-kasserne, hvorfor de også vil få den laveste understøttelse. Det er ensbetydende med, at disse mennesker af ca. 90 kr. pr. uge må afholde udgifter til kost, logi, og hvad man ellers har af personlige fornødenheder, i helt

op til 20 uger. Jeg tror, at man dér har noget af forklaringen på det, som det ærede medlem hr. Anker Jørgensen var inde på: at de unge ikke har vist tilstrækkelig interesse for at søge disse uddannelser. Men da den ærede ordfører for socialdemokratiet også var inde på dette, har jeg vel lov at have en begrundet formodning om, at vi i et udvalg kan finde en løsning på dette spørgsmål.

Hvad angår lovforslaget om beskæftigelse og uddannelse af unge, har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Denne lovgivning indledtes jo i 1933 og gennemførtes hovedsagelig med det formål, at den skulle være med til at bekæmpe den store arbejdsløshed blandt ungdommen. Denne arbejdsløshed eksisterer ikke mere, og den kategori af unge, som der kunne være tale om, kan nu i stor udstrækning få uddannelse i henhold til loven om uddannelse af de voksne ikke-faglærte arbejdere. Jeg skal derfor nøjes med at udtrykke sympati for loven og i øvrigt give tilsagn om at medvirke til et positivt udvalgsarbejde.

Erik Østergaard: De to lovforslag, der nu er til behandling, og som er ret nær forbundne, ser mit parti på med megen interesse. De skoler og kursus, der er oprettet på basis af de to love, har været med til at dække et stort behov på fyldestgørende måde. Den tekniske udvikling går jo stærkt i disse år, og det må imødeses, at der fortsat i lang tid fremover vil være brug for foranstaltninger af den art.

Det er et stort tal af både unge og lidt ældre arbejdere, der søger disse skoler og kursus for herigennem at blive undervist i brugen af moderne værktøj, motorlære, svejsning m. m., og på nogle af disse kursus lærer deltagerne at bruge de store og ret dyre maskiner, som entreprenørfirmaer anvender ved større vej- og anlægsarbejder. Også landbrugets maskinstationers folk får gennem disse kursus en uddannelse.

Det erkendes både fra arbejder- og arbejdsgiverside, at der er et stort behov